

ны чорбаджии; между туй испаднахме въ най-гъстото на чорбаджилжа. Еще въ начало си нашата черкова са постави въ вѣтрѣшныѣ си дѣла на онзи пѣтъ, който не е ни далечъ, ни чуждъ за фенерскыѣ произволы. Ако Екзарха днесъ са мѣнява по щеніето на нѣколко души, защото утрѣ да не може да са мѣни пакъ? Защо и другыѣ работы да не ставать се по сѣщый начинъ? Произвола въ едно, въ второ и трете става правило, което най мѣчно са оставя и забравя. Очевидно свидѣтелство сѣ сичкыѣ дѣла на комисіята. Нѣколко души не са ли противихъ и противять на народното щеніе до сега? Какво ще имъ забрани да бѣдѣтъ господари на черковныѣ ни работы и за напрѣдъ? Какво ще задържи и други хора отъ подражаніе тѣмъ въ чорбаджилжкѣ и въ черквата? Какво ще имъ забрани да държѣтъ черковныѣ работы постоянно въ рѣцѣтъ си, или да са борять различни чорбаджии за тѣхъ? Какво ще избави нашѣтъ черковны работы отъ опасный пѣтъ на интригытъ и ще ги вкара въ пѣтя на законното извършваніе? Разумны и почтенны хора не быхъ никога склонили да държѣтъ таквози поведеніе, което дава лошъ примѣръ и отвара пѣтъ на най-страшны произволы и злоупотребленія.

Нашето отчаяніе бы было много по голѣмо, ако не бѣхме увѣрены въ доброжелательството, честностьта и патріотизма на вторый избранникъ,